

Α΄ Νεκροταφείο Αθηνών- Σάββατο 11 Αυγούστου 2018-
πολιτική κηδεΐα του Αριστεΐδη Αραγεώργη (1961-2018)

Ο Άρις Αραγεώργης αύριο είχε γενέθλια... θα έκλεινε τα 57... κάθε χρόνο του ευχόμουν, ξαφνιαζόταν που τα θυμόμουν... Η σχέση μας εκτός από συναδελφική ήταν και *κοινωνική και φιλική*... έχουμε συνυπάρξει πολλές φορές ομοτράπεζοι στο σπίτι μου και αλλού ... έχουμε τσουγκρίσει και δυο-τρία Talisker ... το αγαπημένο του single malt. Τον πρωτογνώρισα στο σπίτι ενός φίλου μου συγγραφέα μέσω μιας κοινής φίλης μας, τότε που θα ερχόταν οριστικά στον Τομέα ΑΚΕΔ από το Τμήμα Φιλοσοφίας στην Πάτρα. Άκουγε ροκ, την αγαπούσε, ήταν πιο ατίθασος από όσο φαινόταν με την ψυχραιμία και την ολύμπια ηρεμία του, που τον συνόδευε μέχρι το τέλος... Πριν μπει στο νοσοκομείο ήρθε στο γραφείο μου και μου μίλησε αναλυτικά σχεδόν με τον ευθύ, όπως ομολόγησε, τρόπο που του μιλούσε ο γιατρός του... και έφυγε με ένα χαμόγελο, αφού μου εξήγησε ότι *αν η εξέλιξη πάει προς το «άλλο» πενήντα τοις εκατό, τότε όλα θα γίνουν σύντομα*. Ναι, με το χαμόγελο της χαρμολύπης και του σθένους, που είχε ο γίγαντας Αριστεΐδης... ήταν δυο μέτρα, αλλά επιβλητικός ήταν με το βλέμμα του, την ήπια και καθαρή άρθρωση της λόγιας και αεί νηφάλιας εκφοράς του λόγου του... Αγαπητός στους φοιτητές του, συνεπής με το παραπάνω, επιμελής όπως αρμόζει στον πανεπιστημιακό δάσκαλο, και παρόλη την στιβαρότητα της παρουσίας του ανακάλυψα γρήγορα το δηκτικό χιούμορ του και την παιγνιώδη σκέψη του, με εκείνο το σπιρτόζικο χάρισμα που οι Εγγλέζοι ονομάζουν wit! Ναι, ο Άρις ήταν κατ' εξοχήν witty, πνευματώδης, λεπτεπίλεπτος χιουμορίστας, στοιχεία που εκπορεύονταν από την παιδεία του και την ιδιαίτερη ευφυΐα του! Εμπιστευόμουν την κρίση του. Διάβαζε και λογοτεχνία, αν είχε πολιτικό ενδιαφέρον, γνώριζε από τέχνη και είχε μια γενικότερη κουλτούρα, παρόλο που από σεμνότητα και μόνο δεν αναγνώριζε στον εαυτό του τέτοια χαρακτηριστικά. Δίδασκε και ερευνούσε τη Φιλοσοφία των επιστημών, τη λογική, τη μεταφυσική και τη γνωσιολογία. Για ζητήματα και απορίες Φιλοσοφίας της φυσικής, φιλοσοφίας των μαθηματικών, μεθοδολογίας των φυσικών επιστημών, και τυπικής γνωσιολογίας τον έπαιρνα σχεδόν πάντα τηλέφωνο για μια πρώτη ή μια *δεύτερη πιο έγκυρη γνώμη* ή ανέτρεχα στο παραδίπλανο γραφείο, όπου επίσης διημέρευε -και ενίοτε φεύγαμε μαζί αργά το βράδυ.

Το ακαδημαϊκό κύρος του είναι καταγεγραμμένο εκτός από τις σημαντικές δημοσιεύσεις του και στις σχέσεις του με τους συναδέλφους του Τομέα μας, της Σχολής μας, αλλά και των άλλων Σχολών του ΕΜΠ. Η συμμετοχή του στις επιτροπές της Σχολής, μεταξύ άλλων, έχει αφήσει ως κληρονομιά ένα κείμενο για την χρήσιμη ασάφεια της διάκρισης ανάμεσα στη Βασική και στην Εφαρμοσμένη έρευνα, το οποίο του ζήτησα και ξαναδημοσίευσα σε έναν συλλογικό τόμο με τίτλο «Οι ανθρωπιστικές και κοινωνικές επιστήμες στο ΕΜΠ». Ήταν επιμελής, τα κείμενά του τα γεννούσε με δυσκολία και τα παίδευε- επιθυμούσε να τα σμιλεύει λεπτομερώς. Είχε τελειώσει ένα πολύ καλό σχολείο στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση- κάτι που νομίζω ότι απέκρυπτε, αλλά ήταν πασίδηλο πως ήξερε γράμματα- και αυτό δεν είναι αυτονόητο χαρακτηριστικό για όλες και όλους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Δεν ήταν μονάχα η δεδομένη γλωσσική κατάρτιση και συγκρότηση, αλλά και η δική του διαρκής επιμονή να συντάσσει σωστά και να επιλέγει την κατάλληλη λέξη. Τέτοιες συζητήσεις περί τις λέξεις κάναμε πολλές. Και περί τις ιδέες συζητούσαμε- ήταν τολμηρός και μαχητικός και δίκαιος, όπως ήθελε το όνομά του. Πέρα από τις συζητήσεις μας για όλα τα παραπάνω, ανταλλάσσαμε απόψεις για θέματα ορολογίας στην Γνωσιολογία, κυρίως, και για τις ιδέες –για τις οποίες δεν συμφωνούσαμε πάντα, αλλά μοιραζόμασταν με περισσή χαρά το κάπνισμα και πολλούς καφέδες.

Θα κλείσω με μian οφειλή: ο Άρις υπήρξε για μένα και δάσκαλος, δάσκαλος Λογικής και Θεωρίας του Επιχειρήματος. Τον ευχαριστώ και πάλι που μου εμπιστεύτηκε αρχικά τη συνδιδασκαλία και μετά μου κληροδότησε εξολοκλήρου το σχετικό σεμινάριο στους επιτελείς αξιωματικούς του Πολεμικού Ναυτικού. Με καθοδήγησε σε κάθε φάση και μου διευκρίνισε απορίες.. Κοντολογίς, μου δίδαξε τα εργαλεία ανάλυσης,

συγκρότησης και αξιολόγησης του φιλοσοφικού επιχειρήματος και αυτό κατά κάποιον τρόπο τον βάζει δίπλα στο άλλο δάσκαλό μου στον Τομέα ΑΚΕΔ τον Άρι Κουτούγκο, ο οποίος αποχωρώντας από τον Τομέα ως συνταξιούχος εργάζεται αθεράπευτα ως θεράπων της ποίησης, και μου ζήτησε να σας διαβάσω εγώ –και να κλείσω έτσι- τους στίχους που έγραψε χτες για τον Άρι Αραγεώργη

1984-2018, Στον Άρι...

Ήταν πιο πολύ απ' το μισό της ζωής μου, κι ήταν πιο πολύ απ' το μισό της δικής σου, τότε.

Έτσι γνωριστήκαμε... Οργώσαμε χέρσα χωράφια, χέρσες ιδέες, κρεμάσαμε και πίνακες ανάποδα να φανεί η αξία τους, καθώς τα πάντα (ανάρμοστα) καταδίωκαν τις άφτερες ψυχές μας, που ντύθηκαν άγνωστες, αβαρείς, να γλιτώσουν.

Κι ένα ξημέρωμα μπήκαν όλα στη θέση τους.

(συνεχίζεται...)

Καλό ταξίδι!

Κώστας Θεολόγου
εκπροσωπώντας τον Τομέα ΑΚΕΔ